

Poelpraat

Jaargang 48, nummer 1, januari 2026

Ook in de haven is het winter (geweest)

**De Poelpraat is een uitgave van Watersport Vereniging Aalsmeer
jaargang 48 nummer 1, januari 2026**

Uiterweg 155
1431 AD Aalsmeer
tel: 0297 – 32 11 33

IBAN: NL98RABO0386210969
e-mail: info@wvaalsmeer.nl
website: www.wvaalsmeer.nl

Onze vereniging is aangesloten bij het
Watersportverbond en Vereniging Combi Amsterdam.

Inhoud

Inhoud	2
Digitale Poelpraat	2
Opzeggen lidmaatschap	2
Wij verwelkomen.....	2
Nieuwjaarsspeech.....	3
Van de redactie	5
Organisatie van verenigingen.....	5
Van de stuurtafel.....	6
Rectificatie interview Martin	7
Notulen ALV 29 november 2025	8
Cor maar Krachtig	10
Abe ontmoet kopstukken.....	12
Klaverjassen	15
bardienst.....	15
Crea middagen.....	16
Snowball nieuws.....	16
Kerstmatinee op 14 december 2025	17
Errata november 2025	17
Historie van Aalsmeer, jachtwerf De Vries	18
De levende have(n)	21
Bootnamen.....	23
Uit de oude doos 5	24
Colofon	25
Advertentie.....	26

DIGITALE POELPRAAT

Als u deze Poelpraat voortaan alleen nog digitaal wilt ontvangen, kunt u dat kenbaar maken via <https://www.vvaalsmeer.nl/opgeven-alleen-digitale-poelpraat>

U ontvangt hem dan niet meer in de brievenbus.

Wij verwelkomen

Bestuur

Jan de Bruijn, hij heeft een Noorse Spitsgatter en ligt in L15, is 77 jaar, gepensioneerd en geeft aan bij diverse zaken te willen helpen.

Tjeerd Hettema, is 49 jaar en gaf aan te willen assisteren bij zeilwedstrijden, onderhoud, bar en evenementen. Zijn beroep is scheepstimmerman.

Bunjamin Topuz, hij heeft een grote motorboot en ligt deze winter in box K44. Hij is 32 jaar, werkt in de infratechniek en wil graag meewerken aan onderhoudswerkzaamheden.

Willem van der Luit, hij heeft een sloep en staat op de wachtlijst. Hij is 65 jaar en wil graag helpen bij onderhoudswerkzaamheden. Zijn beroep is chauffeur

Nieuwjaarspeech

Redactie, voorzitter

Rond de klok van kwart over drie begint onze voorzitter Wim Davelaar aan zijn nieuwjaars speech.

Als alle leden een plekje hebben gevonden en stil zijn begint hij met het vragen om een minuutje stilte voor de leden die ons afgelopen jaar zijn ontvallen.

Daarna haalt hij zijn speech uit zijn binnenzak. Kijkt er eens naar, vertelt dat hij tegen zijn gewoonte in alles op papier had gezet deze keer. Maar, mede op aanraden van zijn vrouw Dieke, besluit hij om het toch uit het hoofd te doen en bergt de A4tjes weer op.

De speech kijkt terug op het afgelopen jaar en blikt vooruit. Dit aan de hand van enkele, zeer grappige, plaatjes op het grote scherm.

Dit is wat hij te zeggen had. *(opgenomen audio, uitgeschreven door AI)*

"En toen dacht ik, misschien kan ik een aantal dingen samenvatten van het afgelopen jaar. En dan leg ik dit gewoon weg. Ik heb een tijdje gedacht, je kunt aan mensen denken en je kunt soms ziek zijn.

En in de organisatieliteratuur kom je ook nog weleens tegen dat ook organisaties ziek kunnen zijn. Dus ik heb mij afgevraagd, is dat nou voor de WVA ook iets om eens nader te bekijken.

En toen dacht ik, je kan denken aan een licht griepje. Dus een licht ongesteldheidje hier, een klein ongesteldheidje daar. Maar een paracetamolletje en een beter softwarepakket en dat komt allemaal wel in orde.

Het kan natuurlijk ook wat dwingender zijn. Bijvoorbeeld een organisatie kan ook last hebben van diarree. Dat is lastig, want eenmaal druk opgebouwd beweegt het zich in alle richtingen als je niet uitkijkt. Kortom, dat is niet zo snel te herstellen.

Daar tegenover staat obstipatie. Ik weet niet of iedereen dat kent, weet u wat obstipatie is? Obstipatie is dat de boel verhardt. Het komt er niet meer uit, zal ik maar zeggen.

Dus je kan nog zoveel denken, maar als je het allemaal voor je houdt en je deelt het niet met andere mensen of eventuele leden, dan verhardt het allemaal nog steeds meer. En er komt een moment dat obstipatie eigenlijk niet meer te genezen is.

Dan heb je ook van die verenigingen die leiden aan een lichte vorm van Alzheimer.

Die vergeten gewoon wat er allemaal goed gebeurd is. Die vergeten ook wat er allemaal slecht gebeurd is. Kortom, ze doen net alsof de wereld weer opnieuw begint.

En ik wil dat niet bagatelliseren natuurlijk, maar het kan wel heel moeilijk worden om met elkaar ervoor te zorgen dat je toch weer een levend geheel wordt zonder dat je last hebt van een aantal van dit soort op zich kleine ziektes. Ik kan de lijst eindeloos uitbreiden. Volgens mij zie ik in sommige ogen ook van, ik weet er ook nog wel één.

Dat slaan we allemaal over vanmiddag. Dat gaat allemaal veel te ver.

En toen dacht ik ook nog, maar dan kunnen we misschien ook nog wat anders doen om het toch nog een beetje vrolijk te houden.

En dan kunnen we aan de drank, want dat werd me ook al verzocht. Er zijn van die dagen dat je weer eens wat te zwaar getafeld hebt. Dat kan je allemaal gebeuren. Het kan ook zijn dat je haar niet goed zit. Dan heb je ook een slechte dag. Je keek vanmorgen in de spiegel en ontdekte dat er weer een paar rimpels bijgekomen waren. Het gevoel voortdurend onder druk te staan. In de werksituatie word je dan door je baas bekeken, maar hier door je medeleden. Dan word je vooral niet cynisch en verbitterd, als het even kan. Neem je voor, lach de wereld vooral toe, als het even kan.

Dus doe dat vanmiddag, maar om te beginnen en niet alleen vanmiddag. En houd de rest van het seizoen vol. Verleer ook niet om af en toe eens om jezelf te lachen.

Geniet van het leven. Het kon nog wel eens je laatste dag zijn, als je niet oppast. En het

leven heeft nog heel veel nieuws te bieden.

Als je er maar over hebt, wat wil ik maar zeggen. En dan sluit ik dan met kop op en blijmoedig naar het nieuwe jaar. En dan heb ik jullie toch twee kantjes proza bespaard. Het is toch wel jammer. Ik wens jullie al goeds en laten we er met elkaar iets moois van maken. En zorgen dat we moeten zeggen wat we zeggen moeten.

En vooral zwijgen waar je ook kunt zwijgen, als je niet precies helemaal weet hoe het zit. Dan sluit ik toch nog ernstig af. Dank jullie wel.

**Welkom
bij de WVA start van
het nieuwe jaar
2026**

Er zijn van die dagen

Heb je weer eens te zwaar getafeld?

Of zit je haar soms niet goed?

Je keek vanmorgen in de spiegel en ontdekte dat er weer een paar rimpels bij waren gekomen?

Gevoel voortdurend onder druk te staan

Word daarom niet cynisch en verbitterd!

Neem je voor: LACH de wereld toe!

Het leven heeft nog zoveel nieuws te bieden!

Geniet elke dag van het leven, want het kon wel eens je laatste zijn...!

En verleer ook niet om jezelf te kunnen lachen!

Dus:

„KOP OP !!“

**blijmoedig
naar het nieuwe jaar**

Van de redactie

AI, Herman van der Meyden, redactie

Waar blijven de jongeren?

Wie vandaag de werking van onze vereniging bekijkt, ziet een vertrouwd maar zorgwekkend beeld: het zijn steeds dezelfde gezichten die de kar trekken. Oude, trouwe leden die vergaderingen voorbereiden, activiteiten organiseren, problemen oplossen en vaak ook nog de praktische uitvoering op zich nemen. Zonder hen zou alles stilvallen. Dat verdient respect en waardering. Maar tegelijk dringt zich een pijnlijke vraag op: waar zijn de jongere leden?

Het probleem is niet dat jongeren geen lid zijn, maar dat ze nauwelijks zichtbaar zijn. Ze nemen zelden initiatief, laten zich weinig horen en verdwijnen vaak op de achtergrond. Dat zorgt voor een onevenwichtige lastverdeling en legt een steeds zwaardere druk op de schouders van wie al jarenlang actief is. Engagement dreigt zo geen gedeelde verantwoordelijkheid meer te zijn, maar een uitputtingsslag voor een kleine groep.

Dit is op lange termijn onhoudbaar. Een vereniging kan niet blijven draaien op goodwill en plichtsgevoel van oudere leden alleen. Vernieuwing, frisse ideeën en continuïteit komen er pas wanneer ook jongere generaties verantwoordelijkheid opnemen. Niet morgen, niet "als het eens uitkomt", maar nu.

Tegelijk moeten we eerlijk zijn: zichtbaarheid ontstaat niet vanzelf. Jongere leden moeten kansen krijgen, maar die kansen moeten ook gegrepen worden. Engagement begint bij aanwezig zijn, meedenken en durven bijdragen. Fouten maken mag, afwachten niet.

Dit is geen aanklacht, maar een oproep. Aan jongeren: stap naar voren, laat je zien, neem verantwoordelijkheid. Aan ouderen: blij ondersteunen, maar durf ook los te laten. Alleen zo bouwen we samen aan een vereniging die leeft, groeit en toekomst heeft.

Bovenstaande tekst is door AI gegenereerd, maar is grotendeels wel van toepassing op onze vereniging. Zowel op de laatste ALV alsmede de nieuwjaarsreceptie is het beeld inderdaad dat vooral de oudere leden acte de présence geven.

Ook in de organisatie van onze evenementen zien we dat terug. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de zeilwedstrijden e.d. Maar ook in de THC, bestuur en barcommissie zijn het voornamelijk, of eigenlijk alleen, de zestigers en zeventigers die de vereniging levendig houden.

Als redactie doen we dan ook een beroep op onze jongere leden.

En natuurlijk zijn er de uitzonderingen. Zowel op de ALV en nieuwjaarsreceptie zagen we toch ook leden van de volgende generatie(s). En ook in het bestuur zit nu een jonger lid. Maar al met al nog te weinig in aantal.

Organisatie van verenigingen

Abe van der Werff, redactie

We weten allemaal dat het verenigingsleven in ons land tobt met de vergrijzing. De oude garde blijft zich inzetten voor bestuur en beheer van de vereniging, maar de aanwas van jongere mensen is duidelijk onvoldoende aan het worden. Zet die trend zich voort en daar ziet het nu naar uit, dan loopt de organisatie van verenigingen op den duur vast. Hoe lang is op den duur? Daar is nog geen precies antwoord op te geven. Toch is het duidelijk dat ook wij concrete maatregelen moeten voorbereiden. Bijvoorbeeld door een klein werkgroepje samen te stellen van leden niet ouder dan 40 jaar dat in één of hooguit twee sessies concrete oplossingen voorstelt. Ieder idee is goed zo lang het een concreet doel betreft. Het is vanzelfsprekend aan het bestuur om van deze ideeën gebruik te maken. In de volgende Poelpraat komt er een verslag van. Doe mee! Antwoord aan poelpraat@wvaalsmeer.nl.

Van de stuurtafel

bestuur

In de afgelopen maanden is helaas gebleken dat het bij onze facturering niet altijd goed is gegaan.

Allereerst werden facturen naar onze maatstaven te laat verstuurd en waren zij in een aantal gevallen niet correct. Door het, uiteraard goedbedoelde, gebruik van nieuwe modules zijn binnen het door ons gebruikte administratiesysteem onjuiste koppelingen ontstaan. Hierdoor werd bijvoorbeeld een boot aan een verkeerde ligplaats gekoppeld, werden zomer- en winterstallingskosten door elkaar gehaald en speelde ook het elektriciteitsverbruik een onverwachte rol.

Hierdoor heeft een aantal leden een onjuiste factuur ontvangen. Inmiddels is vrijwel alles hersteld en zijn de meeste fouten opgelost. Toch realiseren wij ons heel goed dat dit voor verwarring en ongemak kan hebben gezorgd.

Desondanks achten wij een welgemeend excuus aan degenen, die dit is overkomen, zeer op zijn plaats. Bij deze bieden wij dat dan ook aan.

Onlangs of binnenkort heeft iedereen weer de contributiefactuur ontvangen.

Ben je echter nog scholier of student dan kom je in aanmerking voor het studentenlidmaatschap.

Je moet daar wel zelf even voor in actie komen, want wij weten niet wie er nog student is of niet. Kun je aantonen d.m.v. een geldige collegekaart, een geldige OV-jaarkaart o.i.d. dat je nog studeert, dan krijg je de helft van de contributie terug. Neem daarvoor contact op met Yvette. Zit je nog op school, dan heb je geen collegekaart. Maar een belletje of een mailtje naar Yvette is in dat geval voldoende.

U ontvangt binnenkort de factuur voor het lidmaatschap. Daarop treft u ook de afdracht aan van het watersportverbond. WV Aalsmeer draagt dat verplicht af per lid.

Bent u van twee of meer verenigingen lid dan kunt u de meerdere afdrachten terug vragen. Dat kan helaas niet via onze vereniging.

Dat moet u doen bij het watersportverbond.

En dat kan via deze link:

<https://www.watersportverbond.nl/over-ons/lidmaatschap/restitutie-contributie>

Rectificatie interview Martin

Abe van der Werff

In de vorige Poelpraat stond een interview met de secretaris van het bestuur Martin de Swaan. Ondanks zorgvuldige voorbereiding bij de samenstelling van de nieuwe Poelpraat en ondanks het nalezen door de redactie, bleef een belangrijke slotpassage van het gesprek met Martin zo maar buiten beeld. De redactie betreurt dit en om alsnog recht te doen aan het gevoerde gesprek vindt u hieronder de gemiste passage.

Terug naar de actuele situatie van de WVA. Er is een nieuw bestuur aangetreden, Wim Davelaar is tijdelijk opnieuw voorzitter voor maximaal zes maanden. Hierdoor kan het bestuur zich goed inwerken en een nieuwe voorzitter voorstellen aan de Algemene Ledenvergadering. "Als je naar jouw loopbaan kijkt" suggereer ik Martin in ons gesprek "dan zie je eerder het profiel van een voorzitter dan van een secretaris. Hoe kijk jij naar onze vereniging?" "We moeten zuinig zijn op onze vereniging" luidt Martin's antwoord "en dat betekent in de eerste plaats zuinig zijn op onze vrijwilligers. Met de leden die onze vereniging dragen moeten we op een goede manier omgaan. Zijn er problemen? Dan bespreken we die rechtuit en met elkaar." Hij ziet dat het bestuur nu voor de opgave staat vertrouwen te winnen en dan helpt het zoveel mogelijk openheid te betrachten. Dit in tegenstelling tot het politieke handjeklap van veel beloven maar niet nakomen. Spreekt hier onze nieuwe voorzitter?

Zaterdag 21 maart zelfwerkdag

28,29 maart, 4,5,6 en 18,19 april Draken wedstrijden

Woensdag 15 april ALV

Zaterdag 25 april opening seizoen

Woensdag 6 mei eerste WAW

Notulen ALV 29 november 2025

Martin de Swaan, secretaris

Aanwezig: Bestuur: Wim Davelaar (VZ), Kees van der Sar (HC), Ron Tros (PM), Reinier Hooijman (JC)

Aantal aanwezige leden: 50 leden (van 330 leden)

Afwezig gemeld: 11 leden; zie presentielijst

Opening 14:00 uur: De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezige leden welkom.

Vastellen notulen ALV van 16 april 2025 en buitengewone ledenvergadering van 11 september 2025 Beide notulen goedgekeurd.

Ingekomen stukken

Vraag van Ronald de Jongh over ontvreemding geldkistje: Over de ontvreemding van dit geldkistje is door Wim Davelaar aangifte gedaan bij de politie. Naar aanleiding van deze ontvreemding en ook andere spullen waaronder gasflessen heeft Wim Davelaar in niet te misverstande wijze de vergadering toegesproken dat wij als vereniging dit niet kunnen en ook niet willen accepteren.

Mededelingen bestuur

- a) THC weer begonnen
- b) Familie Bakker Nederlands kampioen Draken geworden
- c) Nieuwe aspirant bestuursleden: Inky Lampe > Barcommissie, Rob Dekeukeleire > Wedstrijden, Ab Droog > Vloot
- d) Ron Tros ad interim penningmeester heeft aangegeven met de ALV van april 2026 af te treden
Opmerking vergadering: Bestuur moet uit oneven aantal bestaan waarvan kennis genomen.
- e) Vraag: Vloot combineren met wie?
- f) Administratie: Per 5 januari 2026 treedt Yvette Hendriks in dienst van de WVA en zal fysiek op kantoor zitten. Het gaat om 2 dagdelen per week.
Yvette zal dan ook een aanspreekpunt voor de leden zijn.

Goedkeuring statuten vereniging

Op de laatste ALV van 11 september 2025 had minimaal 75% zijnde 249 leden goedkeuring moeten geven aan de nieuwe statuten maar omdat een deel daarvan aanwezig was zijn de statuten nu opnieuw ter goedkeuring aan de aanwezige leden voorgelegd. Hierbij is een meerderheid voldoende.

Een meerderheid van de aanwezige leden heeft nu hun goedkeuring gegeven waardoor de statuten nu bij de notaris kunnen worden ondertekend.

De vergadering heeft goedkeuring aan de voorzitter en secretaris gegeven voor het verlijden van de statuten bij notaris Geert Labordus.

Goedkeuring reglementen

Havenreglement > goedgekeurd door de leden

Huishoudelijk reglement > goedgekeurd door de leden

Winterstalling reglement > Hier kwam de opmerking om bij artikel 7 dat schuren met afzuiging moet worden gedaan: Dit zal worden opgenomen in het reglement waarna de vergadering ook dit reglement heeft goedgekeurd.

Financiën

Ron Tros heeft overzicht gegeven van de prognose begroting t/m september 2025 en prognose begroting t/m december 2025.

Voor 2026 is een totale verhoging van contributie en liggeld voorgesteld van 1,75% ondanks de index van 3%. Dit is door de leden goedgekeurd.

Ook is de begroting voor 2026 door de vergadering goedgekeurd.

BTW > er liep nog een zaak over te weinig afgedragen BTW over afgelopen jaren waar het verschil tussen zeilboot en motorboot aan ten grondslag lag. BTW op zeilboten bedraagt 0% en op motorboten 21%. Deze zaak is inmiddels afgehandeld.

Nog een vraag van Theo van Mierlo over liquiditeit over periode van 10 jaar > Ron heeft hier uitleg over gegeven.

Wedstrijden en vloot

Komende wedstrijden:

- Combi
- Spankers
- Wingfoil > Nog een vraagteken
- Westeinder Regatta > Nel van der Meyden is hier alleen het aanspreekpunt en zoekt nog iemand erbij dus wie meldt zich?

Vloot > geen bijzonderheden

Haven

- In de derde week van maart begint de hellingploeg met hijsen.
- Leden THC > Kees van der Sar doet oproep aan nieuwe leden om zich aan te melden voor de THC.
- Beheerplan > wordt aan gewerkt Slib > Terrascan heeft monsters genomen
- Schilderwerk > clubgebouw en kozijnen worden geschilderd.
- Brandmelding > er wordt aan een systeem gewerkt waarbij totale beveiliging van de haven wordt meegenomen.
- Asfalt parkeerplaats > er worden offertes opgevraagd.

Rondvraag

- a) Dick Schrama stelt zich beschikbaar als aanspreekpunt voor het Regatta Office bij zeilwedstrijden.
- b) Over renovatie clubhuis aanbestedingsvoorstel in Poelpraat zetten
- c) Vraag over openbare aanbesteding met als reden dat er misschien onder de leden mensen zijn die werkzaamheden kunnen uitvoeren
- d) Opmerking Ron Tros dat onderhoud uit de algemene middelen (reserve) wordt betaald
- e) Opmerking Theo van Mierlo over reserve die nu € 100K is en naar € 150K zou moeten worden verhoogd. In 2027 gaat reserve omhoog.

Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 15:30 uur

Waarom wordt er niet meer substantieel en met regelmaat gebaggerd op de Westeinder plassen?

Waarom de watersport in het begin van de 20ste eeuw een grote vlucht heeft genomen, heb ik in een stuk [waar een spoorwegverbinding al niet toe kan leiden voor de watersport] in de Poelpraat al uitgelegd. Er moet iets gebeuren opdat er geen duikvlucht plaats gaat vinden voor de watersport. Misschien loopt het voor de Grote Poel niet zo'n vaart, maar je moet er met een kielboot nog wel vanuit je haven aan de Kleine Poel kunnen komen.

Dus als we, als komende generaties nog willen blijven varen en ook in de jachthavens willen en kunnen blijven liggen is het nodig, dat er gebaggerd gaat worden. Plassen slibben dicht en er is een continue stroom van slib door bomen en andere natuurlijke processen. Dit maakt beheer noodzakelijk.

In eerste instantie zou je denken, dat als dit het economisch belang van Aalsmeer wat waard is, dat zij het baggeren van de plassen ter hand zullen gaan nemen. Niets is minder waar.

Wel worden in de jaarlijkse uitgften van het blad Meer-Aalsmeer de Westeinderplassen genoemd. Zelfs de achtereenvolgende burgemeesters in hun voorwoorden van dit Magazine leggen de nadruk op het belang voor de waterrecreatie en (watersport)-ondernemers prijzen hun producten en diensten aan. Maar voor hoe lang?

Waarom wordt er niet ruim geacteerd door diezelfde roemende gemeente, visser(s) en jachtwerven en -havens, ondernemers voor dit economisch belang? En wordt het belasten met Watertoeristen belasting van de niet ingezetenen van Aalsmeer wel volledig ingezet voor de belangen van de watersporters, zoals het baggeren?

Volgens de gemeente Aalsmeer is zij niet (alleen?) verantwoordelijk voor het op diepte houden van de plassen.

Zij, die verder varen dan de Westeinder, de Kaag en de Braasem en hun zomervertier zoeken in Friesland zien dat de provincies Noord- en Zuid Holland niet leren van de Friezen. Daar hebben ze een organisatie, De MAREKRITE, aan wie zij mede de zorg van bevaarbaarheid en toeristische aanlegplekken in de Friese wateren hebben toevertrouwd. Gezien de jaarlijkse vlaggetjes acties wordt deze organisatie zichtbaar door de watersporters van harte ondersteund. Hoe armzalig is zulk beheer in het Hollandse plassengebied.

In het verleden bestond er een natuurlijke kringloop. Seringenkwekers in Aalsmeer gebruikten de bagger uit sloten en plassen als vruchtbare grond voor hun akkers en recreatielandjes. Heden ten dage zijn er veel minder seringenkwekers en is de vraag naar die vruchtbare bagger sterk afgenomen. Ook rijst de vraag in hoeverre die bagger nog vruchtbaar is? Wat hebben bestrijdingsmiddelen voor de teelt op de akkers decennia lang achtergelaten in die bagger?

Er is een continue strijd gaande tegen de dichtslibbing door natuurlijke aanwas. Toch is er nu sprake van slechts bronaanpak rondom de eilanden en mogelijk bij particuliere jachthavens maar nog niet bij de WVA. Substantieel baggeren om de plassen op diepte te houden, wordt tegengehouden door het Hoogheemraadschap Rijnland. Zij zijn bang voor verspreiding van slechte kwaliteit bagger en daarmee het in gevaar brengen van de ecologie en het watermanagement.

Anno nu (2025-2026) kost het baggeren tussen de eilanden heel veel geld. Door de Gemeente Aalsmeer wordt ingezet op aanpak van achterstallig onderhoud van de eilanden i.p.v. grootschalig baggeren. Sinds juni 2025 is er een PILOT gestart van 18 maanden om vervuiling, illegale bouw en slecht onderhoud aan te pakken. Waarom een PILOT en niet gewoon doorpakken. Ook wordt er sinds oktober 2025 een snoeiboot ingezet om overhangend groen in doorvaarten te verwijderen, opdat het niet als organisch materiaal in het water valt.

Of dit initiatief voldoende is om dichtslibbing bij de havens aan de Uiterweg een halt toe te roepen valt te betwijfelen. Ook hier zullen bewoners, ondernemers en verenigingshavens gezamenlijk in actie moeten komen om de al dan niet kwalitatieve bagger te laten verwijderen. Dit proces loopt al sinds 2009 als initiatief van de gemeente Aalsmeer, maar tot op heden na 16 jaar praten lijkt het niet gedragen te worden door de "BUURT" aan de Uiterweg.

Het laatste bericht is, dat de WVA in november 2025 een Terrascan heeft laten uitvoeren op samenstelling en verontreiniging van het havenslib, waarna een offerte van een baggeraar wordt verwacht. Blij met dit initiatief voor de eventuele baggeractie. Het is een goed streven en komt als geroepen, al gaat de WVA (dus wij als leden) mogelijk ook voor het slechte eilandbeheer van de burens alsmede het niet baggeren op de Kleine Poel door de gemeente Aalsmeer ook hiervoor betalen. Ik mag met het WVA-bestuur hopen, dat een subsidieaanvraag door de WVA gehonoreerd wordt door de gemeente Aalsmeer en hun roemende roep wordt waargemaakt.

Uit archief, baggeren WVA 2014

Abe ontmoet kopstukken

Abe van der Werff

*Doe ik het autoportier open slaat er meteen een harde ijsskoude wind naar binnen. Winterse vlagen met hagel en sneeuw. Glad op de parkeerplaats en glad op de steigers. Niemand in de haven te zien. Welkom bij de WVA. Dit was de afgesproken tijd voor een interview met de man die, toen ons bestuur een nieuwe samenstelling kreeg, onze vereniging als interim penningmeester in degelijke financiële banen leidt tot de komende ALV in het voorjaar. Ron Tros (*1954), was samen met zijn vrouw Annie onze vereniging zozeer toegedaan dat zij ook samen vele jaren in de barcommissie zaten.*

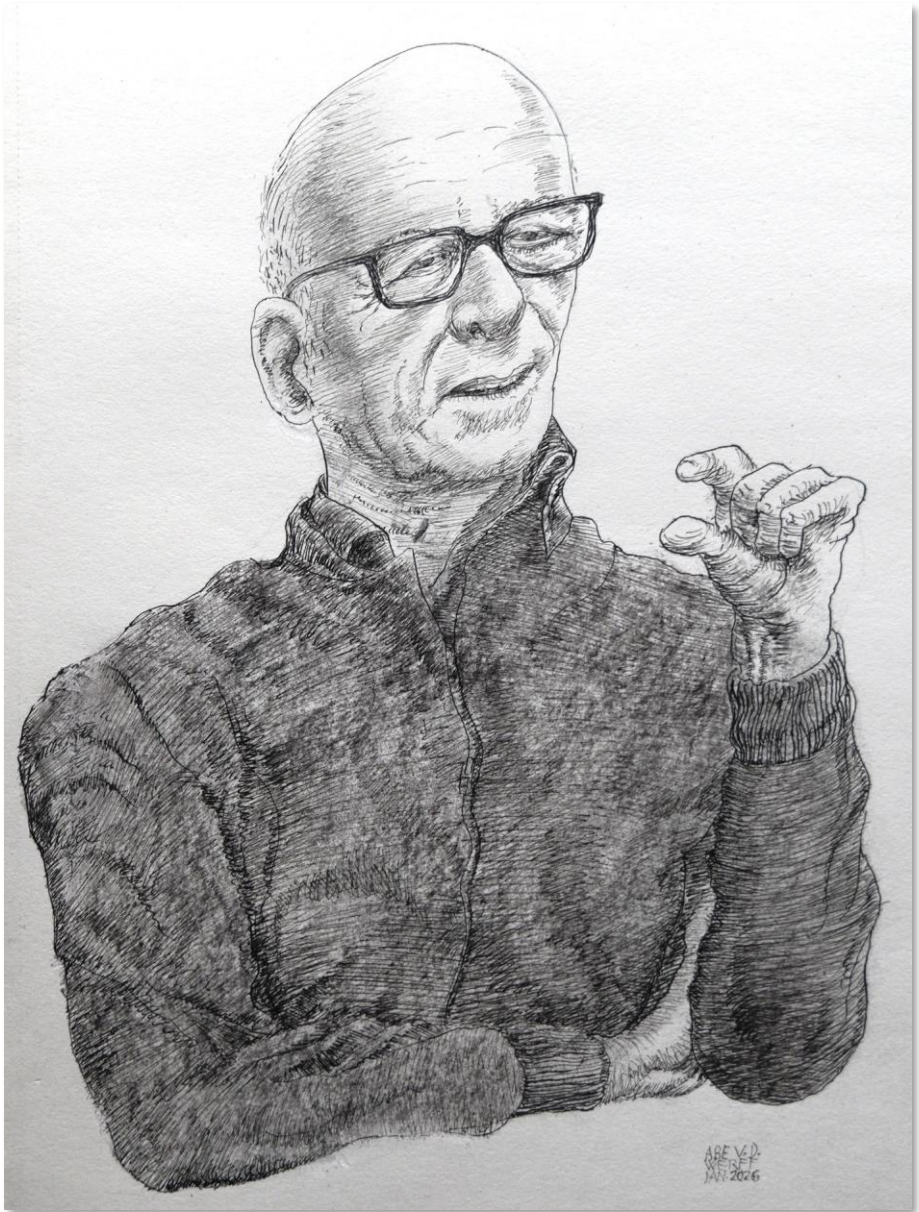
We kijken eerst terug naar de tijd waarin Ron opgroeide. Vader was een hoge officier bij de Luchtmacht en dat betekende vaak verhuizen. Ze woonden het langst in Noord-Brabant. Na de middelbare school werd Ron meteen assistent-accountant.

Leuk en leerzaam, maar de militaire dienstplicht riep hem al gauw op. Dat werden 21 maanden in militaire dienst, hij schopte het tot sergeant. Zijn eerste werkgever was blij dat hij weer terug kwam. In dat jaar 1974 trouwde hij met Annie. Wat een andere tijd was dat eigenlijk. Nu wachten trouwlustigen vaak tot voltooiing van hun opleiding en dan misschien eerst nog een carrière opbouwen. En dan ben je zo maar in de dertig. Ron kijkt met een zachte blik in zijn ogen terug naar de tijd met zijn geliefde Annie, van wie hij na een huwelijk van - op twaalf dagen na - vijftig jaar afscheid moest nemen.

Zou Ron ook ná 1974 in de financiële wereld blijven? Het antwoord werd een volmondig ja. In dat jaar van zijn huwelijk pakte hij zijn rol als assistent-accountant weer op en dook dieper de accountancy in. Een mooie tijd voor zijn verdere ontwikkeling. Twee jaar later werd hij administrateur van een klein bouwbedrijf, nog wat later stapte hij over naar het bedrijf Van Gansewinkel in Maarheeze (richting Eindhoven). Dat is een groot en nog steeds groeiend bedrijf in afvalverwerking, nu onder de naam Renewi. Voor zijn doen bleef Ron lang als hoofd administratie en financieel beleid bij dit bedrijf werken: twaalf jaar.

Er rezen intussen huislijke zorgen over de gezondheid van een van zijn vier kinderen. De huisarts vond het beter dat hij in een omgeving met meer zeelucht zou wonen. Dat werd Haarlem, wat ver van de zee zou je misschien denken, maar de zoon knapte er zienderogen op. Dus ook een andere baan en dat werd een computerbedrijf dat zich toegedde op automatisering bij banken en bankgirocentrale en daar ook de apparatuur voor leverde. Dat was wel even wennen maar toch heel interessant. Nog weer wat later volgde de overstap als administrateur bij een groot bouwbedrijf tevens projectontwikkelaar in de utiliteitsbouw, met name in zuid-oost Amsterdam. Een heel druk en sterk wisselend werk zal deze periode voor Ron zijn geweest, maar hij zat vol energie en koesterde nog meer plannen voor de nabije toekomst.

Toen de kinderen wat zelfstandiger werden vond zijn vrouw Annie het tijd worden voor een eigen beroep. Zij slaagde voor het examen makelaar en taxateur, richtte een eigen makelaarskantoor op en trok enkele medewerkers aan. Het werd een succesvolle onderneming. Zij maakte in haar werk kennis met een nieuw Amerikaans product waarvoor in Europa een afzetmarkt werd gezocht. Toen vond Ron het tijd worden voor iets nieuws. Hij wilde de sprong maken door als zelfstandige dat Amerikaanse product te gaan verkopen én de toepassing ervan zelf uit te voeren.

Waar ging het met dit verrassende product om? Het was in de jaren negentig dat veel mensen hun badkamer in bruine tinten wilden moderniseren. Weg met die bruine tegeltjes.

Het nieuwe product dat Ron aan de man ging brengen werd op die tegels gespoten in iedere gewenste kleur, dus meestal wit. Dan zag die tegelwand er weer stralend uit en kon met de tijd mee. Ron reisde naar de Amerikaanse producent en leerde daar het vak om zelf de uitvoering bij particulieren te verzorgen. Hij zette een eigen kantoor op in Nieuw-Vennep, betaalde dik voor een Europese licentie en plaatste geregeld advertenties in kranten en bladen.

De zaak ging lopen, al gauw hard lopen. Het spuiten van de tegelwanden betekende veel reizen en stevig doorwerken, groot masker op en beschermende kleding aan. In één dag was de klus altijd wel geklaard maar de thuiskomst was doorgaans laat. Het werk verliep zo voorspoedig dat hij een kompaan aantrok in het oosten van ons land en ook die man zette heel wat om. Toch bleek dat Ron zich met dit bedrijfje te zwaar had belast. In 2000 moest hij voor een zware operatie naar het ziekenhuis en had driekwart jaar nodig om weer op de been te komen. Zijn zaakwaarnemer had intussen de boel lelijk laten versloffen. Ron zou eigenlijk helemaal opnieuw moeten beginnen en investeren in nieuwe middelen. Dat zag hij niet meer zitten. Hij keerde terug in zijn oude vak van administrateur, ditmaal bij een evenementencentrum in Hoofddorp. Was hij ook weer geregeld thuis. Beiden kozen voor een vierdaagse werkweek. Na drie jaar ging Ron werken voor een advocatenkantoor: fraude onderzoek, faillissementen en ondersteuning bij schuldsanering. Een paar jaar later zette hij weer een vernieuwende stap: zegde eerst zijn baan op en trad vervolgens in dienst bij Annie die als beëdigd taxateur zich voortaan concentreerde op taxaties. Ron werkte grondig uit wat zij had opgetekend. Het stel werkte keihard want een taxatie heeft vaak haast.

In dit harde werkklimaat begonnen Annie en Ron te denken over een boot. Nou, dat werd zoetjes aan wel tijd - zou je als watersporter denken. In 2006 een kleine motorboot met kajuit gekocht, een jaar later ook een vakantie-familie-huis in Thüringen. Het leven is niet alleen maar hard werken. Dachten ze. Maar het huis verkeerde in slechte staat en vroeg om restauratie. Dat deden Ron en zijn stoere kinderen graag zelf. Van uitrusten kwam het niet echt. Het huis bleef maar aandacht vragen, daarom werd het in 2015 verkocht. Dat lot trof ook hun kleine boot, maar die werd ingewisseld voor een grotere. Nog wat later kochten ze een nog langere motorboot die hen veel gelukkig vaargenoegen bood met als hoogtepunt een reis van vier maanden door Frankrijk in 2022. Annie overleed in 2024. Haar bedrijf was al een jaar eerder gestopt. Nu rolt Ron opnieuw zijn mouwen op, ditmaal voor het tijdelijke penningmeesterschap. Hoe kijkt hij naar de huidige WVA? Zoals velen ziet hij dat vooral de oudere generatie de zaak draaiende houdt. De trend in heel bestuurlijk Nederland is helaas dat jonge mensen niet meer zo snel bereid zijn een aantal jaren aan een vereniging te besteden. Natuurlijk hoopt Ron dat onze vereniging weer gauw in rustig vaarwater belandt, dat zal het verenigingsgevoel goed doen! Maar wat als op termijn toch blijkt dat een jongere generatie zich afzijdig houdt maar wel wil blijven genieten van het comfort en de gezelligheid van een watersportvereniging? Dat is dan niet meer aan hem en daarom neemt hij als bestuurder even afstand. Maar toen de interviewer aanhield wil hij een idee toch wel kwijt: een uiterste oplossing zou misschien kunnen zijn dat wie niet actief in de organisatie meewerkt een commercieel tarief voor zijn ligplaats betaalt. Dit zou dan ruimte bieden om bijvoorbeeld externe krachten voor onderhoud aan te stellen. Mogelijk zijn er tegen die tijd betere ideeën, dat zien we dan wel.

Klaverjassen

Marry van der Laag

WVA klaverjassen

Aanvang 19:30 uur.

Kosten €4,= per keer

Door het vertrek van een aantal mensen, was het afgelopen herfst onzeker of het winterklaverjassen nog kon doorgaan. Maar na een oproep aan de deelnemers - om in hun persoonlijke omgeving nog eens rond te kijken naar klaverjassers - werd in oktober het minimumaantal, van 16 kaarters per avond, toch bereikt. En - nog leuker - in november en december hebben wij zelfs 20 deelnemers mogen ontvangen.

Om dit gezellige aantal te kunnen garanderen voor de nog komende vier avonden, hebben wij nog wat extra deelnemers nodig. Er is altijd uitval wegens vakantie en ziekte. Dus heb je interesse, meld je dan hier aan voor (één van) onderstaande maandagavonden:

19 januari 2026, 16 februari 2026, 16 maart 2026, 20 april 2026

Dan maak je ook nog kans op een leuk prijsje (1e/ 2e/ 3e, Marsen- of Poedelprijs).

En... héél belangrijk: Wij spelen niet met het mes maar met snacks op tafel!!

Aanvang 19:30 uur, toegangshek open vanaf 19 uur.

Kosten voor de hapjes en prijsjes € 4,00 contant te voldoen. Einde avond ± 23:30 uur.

Met vriendelijke groet, Marry van der Laag 0628202625

BARDIENSTEN

Vanaf ongeveer 1 februari kunt weer uw bar- en/of parkeerdiensten invullen.

Hoe eerder u dat doet, des te groter de kans dat u na 1 april niet wordt ingedeeld op een dag dat het u niet uitkomt. Houd de website in de gaten.

Crea middagen

Ingrid Meester, Marjolein Vrijman

Als alle boten op de kant staan is er tijd voor andere zaken. Net als de afgelopen twee winters houden we ook nu weer elke eerste zondagmiddag van de maand crea-middagen in het clubgebouw.

Iedereen die zin heeft om wat te knutselen is welkom, vanaf 13:00 tot ca. 17:00 uur. Neem zelf wat mee of kom gewoon binnenlopen. Alles is goed. Vorige jaren was het erg leuk om te zien dat er door allerlei verschillende mensen een grote diversiteit aan

knutselvaardigheden werd tentoongespreid.

De data voor deze winter zijn: Zondag 7 december, Zondag 1 februari 2026, Zondag 1 maart 2026. Telkens van 13:00 tot 17:00.

Aanmelden is niet nodig, wij zijn er in ieder geval, dus schuif gezellig aan.

Snowball nieuws

Herman van der Meyden

De editie van oktober kon niet doorgaan omdat er niet voldoende teams zich hadden aangemeld. In november was het aantal van 4 teams voldoende om te zeilen. En in december hebben maar liefst 7 teams gestreden om de winst.

En ook nu in januari 2026 gaan we 6 teams een mooie dag bezorgen.

Het format is Matchracen. Telkens 1 team tegen een ander, en wel in onze J22's. Na elke 'flight' wisselt een van de boten van team en wordt er direct weer gestart. Zo wordt een hele competitie (round robin) afgewerkt. In december was dat 21 flights.

Zo wordt de hele winter doorgezeild en worden de J's goed gebruikt.

De hele dag vaart een deskundige jury mee om teams die een overtreden begaan een straf te geven. Dat team moet dan een rondje draaien voordat er gefinisht wordt.

Iedereen gaat mee op ons startschip "Poelstart" waarop koffie, thee, versnaperingen worden geserveerd en natuurlijk de beste stuurlui staan.

Deze niet zeilende teams voorzien de wedstrijd van commentaar, en hebben natuurlijk altijd gelijk.

Kortom een gezellige, sportieve dag.

Uitslagen vindt u op onze website.

Kerstmatinee op 14 december 2025

Cor Platvoet

Een krachtig signaal werd er deze middag afgegeven met een speciaal geschreven liedtekst op verbinding, samenwerking en verenigingsgevoel na rumoerige jaren in de vereniging bij dit door Leden voor leden verzorgde Matinee.

Zo'n 45 mensen bezochten dit Matinee, verzorgd door muzikale leden van onze vereniging, in een gezellige ambiance van een in Kerstsfeer aangeklede ledenzaal, waarin de leden uit volle borst meezongen.

Zanger Dirk Vaesen zong en leidde het geheel als bescheiden dirigent, terwijl Marjolein de liedjes informatief inleidde.

Een gevarieerd programma van Nederlandse- en Engelstalige kerstliederen werden gebracht. Hier en daar gelardeerd met door Marjolein Vrijman aangevulde teksten.

In de pauze werd er geanimeerd met elkaar gecommuniceerd met een drankje en met eigen meegebrachte hapjes. Ook na afloop was er nog een gezellige nazit.

De organisatie kan terugzien op een geslaagde middag, die al weer veel meer bezoekers bracht dan een jaar eerder. Een stimulans om dit volgend jaar te herhalen.

Orkestleden en zanger zijn; Marjolein Vrijman, Dieke Davelaar, Nicolien Douqué, Ingrid Meester, Wim Davelaar, Ellen Vrijman en Dirk Vaesen.

Errata november 2025

Cor Platvoet

Artikel in Poelpraat; november 2025-de Plas waarop wij varen:

Ik ben erop gewezen, dat de WV Westend niet is opgeheven. Het clubgebouw van de WVW is niet meer van de vereniging. De vereniging geniet nu gastvrijheid bij Jachthaven Dragt. Zij heeft nog 33 leden.

Aanvullend nog een leuke anekdote van Norbert Douqué.

Het voormalige clubhuis van WV Westend, gebouwd op vele palen boven het water, had een bijzondere binnen constructie. De vloer kon een stukje worden geopend om tijdens de wintermaanden, als er ijs lag, te kunnen "ijsvissen" in de warme omgeving van het interieur, terwijl rondom dat gat genoten werd van de gesprekken, de Jaegermeesters en Beerenburgers.

Historie van Aalsmeer, jachtwerf De Vries

Cor Platvoet

Ondertitel; **waar een spoorwegverbinding al niet toe kan leiden voor de watersport**

Hiervan zijn bij het langsvaren richting het IJ de restanten nog zichtbaar.

De vader en grootvader van **Hein (1838)** waren ook houtzaagmolenaars in Amsterdam geweest

E; Molen de Eenhoorn; Johannes de Vries (1785-1826) overleed op deze molenwerf en geboren op deze werf is Sijbrand de Vries (1810-1890).

O; Molen De Otter, gebouwd omstreeks 1638, de enige overgebleven houtzaagmolen.

B; Molen het Bonte Kalf, vanaf deze molen vertrok Hein de Vries naar Aalsmeer, waar hij een houthandel overnam.

DK; Molen de Koog, C.W.J de Vries (1868-1947) geboren op deze molenwerf in 1868. Vanaf de Otter verhuist Hein de Vries naar Houtzaagmolen "het Bonte Kalf" Vervolgens in aug 1880 naar Aalsmeer – Kanaalstraat (toen Kegelpad genoemd) om daar een houthandel te beginnen aan de Ringvaart.

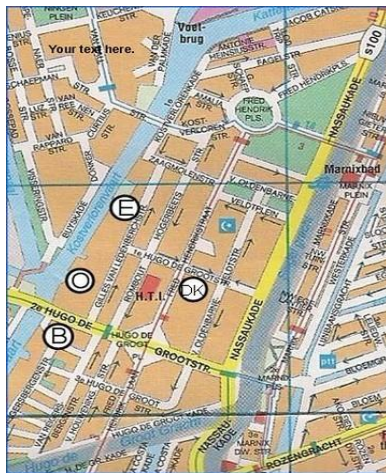
Hein de Vries (1838-1908) kreeg 4 zonen met elk een ander beroep; aannemer; binnenschipper; middenstander terwijl **zijn 2de zoon (1868 -1947) Christoffel Johannes Wilhelmus [HAN] scheepstimmerman** zou worden.

In 1881 begint Johan (13 jaar oud) als Timmermansleerling tot 1896 op de werf van Arie van Dam (een Nieuwkoopse scheepstimmerman). Arie had de werf aan de Ringvaart gekocht van Cornelis Segstro. In 1896 gaat Han wonen en in Leimuiden en werken als timmerman bij stoomboot Maatschappij Carsjens in Leiden. Dat bedrijf verzorgde o.a. lijndiensten van Leiden naar Amsterdam v.v. Hij verhuisde met zijn echtgenote Antje Maarsen naar Leiden. (Leiderdorp)

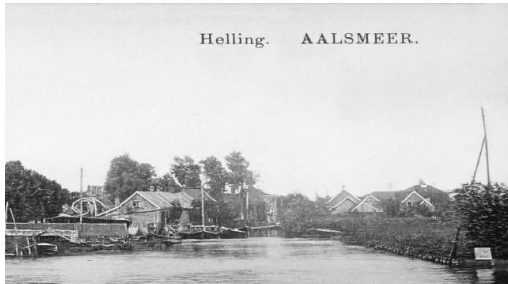
Van een houtzaaggeneratie De Vries naar internationale scheepswerven DE VRIES

Sijbrand de Vries (1810-1890)

Zoon **Hendrik Sijbrand De Vries [Hein]** in **sep 1838 wordt geboren** op de molenwerf van Houtzaagmolen de Otter (A'dam) aan de Kostverloren vaart.

C.J.W. de Vries

Links van het midden ligt zeer waarschijnlijk de werf van C.J.W de Vries

Aan het einde van het hellingpad (foto vanaf de Dorpstraat)
Na 10 jaar, in 1906, keerde **het gezin Han (C.J.W.) de Vries** in Aalsmeer terug alwaar hij een scheepswerf begon aan de Kerkwetering (foto) ten zuiden van het Hellingpad. (Anno NU, zo ongeveer waar achter de basisschool

de voetbalkooi staat)

Han de Vries kreeg 4 zonen:

Hendrik Sijbrand de Vries [Henk] (1897-1995) geb te Leimuiden.

Johannes de Vries [Johan] (1899-1988) geb te Leimuiden.

Jan de Vries (1904-1982) geb te Leimuiden.

Gerard de Vries (1908-1937) geb te Leiderdorp.

Al zijn zonen leerden aan de Kerkwetering het vak scheepsmaker spelenderwijs. Begin 1900 bestond het werk uit het bouwen en repareren van Pramen, roeiboten, visboten, grondels en bokken, maar als **na 1912 de spoorverbinding tussen Aalsmeer en Amsterdam** tot stand komt, ontdekken de watersporters uit Amsterdam de rust én de ruimte van de Westeinderplassen.

De jachthavens Dragt en de WV Nieuwe Meer vestigden zich bij de Westeinder en trokken er steeds meer watersporters, voornamelijk uit Amsterdam, naar Aalsmeer. Deze ontwikkelingen werden gevolgd door **Han de Vries en zonen**. De oudste zoon **Henk de Vries** kwam voor de beslissing te staan; of voor hemzelf te beginnen of bij zijn vader op de werf blijven.

Jan en Gerard de Vries bleven voorlopig bij vader Han werken.

Henk (26) en broer Johan (24) de Vries kozen ervoor om in 1923 voor zichzelf te gaan beginnen.

Zij kochten een deel van de akker "America" aan de ringvaart ten noorden van de Oosteinderweg van de familie Keessen. De andere helft bleef voorlopig nog in bezit van familie Oud.

Hier begon het avontuur van de gebroeders op 1-10-1923 onder de naam **"de VLIJT"**. De hoofdmoot van het bestaan bestond uit winterstalling en reparatie.

Al spoedig kreeg de werf een goede naam bij watersportend Nederland en in het buitenland, mede door het samenwerkingsverband met de **scheepsarchitect de Voogt** uit Haarlem.

In het nieuwbouwprogramma stonden de 12-voetsjollen centraal. Ca 270 stuks werden er tussen 1926 en 1964 gebouwd. Ook nu nog bekende klassen zoals; Draken, Sharpies, Regenbogen, Pampussen, BM's alsmede onbekende schepen; Vogeljachten, ZZV klasse (voor ZaanlandseZeilVereniging), Sterklasse JOL (14 voet), CAT schepen en Spaarne Jollen (voor de Haarlemse Jacht Club) werden bij de Vlijt gebouwd. Vanaf 1927 kwamen er ook opdrachten binnen via de Voogt voor grotere schepen. Al in 1933 bij de eerste HISWA tentoonstelling in Amsterdam was **scheepswerf "de Vlijt"** present.

In de loop van de 30-er jaren van de vorige eeuw werd de scheepswerf aan de Kerkwetering van **firma Han de Vries en zonen (Jan en Gerard)** te klein. Er werd een stuk land gekocht aan de **Westeinderplas ten zuiden van de Uiterweg bij de Aardbeienbrug**.

Hier werd een loods gebouwd t.b.v. de **scheepswerf "de Westeinder"**

Toen waren er 2 scheepswerven **De Vries** ; "de Vlijt" en "de Westeinder" en ontstond de nieuwe firmanaam "**Firma Gebroeders De Vries**"

Als in 1937 **Gerard de Vries** bij een ongeluk, bij de werf van zijn vader, door verdrinking om het leven komt, wordt het bedrijf "Westeinder" opgenomen in het bedrijf "de Vlijt".

Door het uitbreken van de WO II (1940-1945) breekt er een zware tijd aan voor de werf. In de eerste oorlogsjaren werd er van alles gemaakt maar geen schepen. Echter mede onder dwang van de Duitse bezetter moeten er sloepen en

reddingsboten gebouwd worden en zelfs een houten pont voor een Duits Waddeneiland. Na de bevrijding telden de werven 32 personeelsleden. Met hen begon de grote hoeveelheid aan reparatie werk aan schepen, die tijdens WO II beschadigd waren. Ook kwamen er nieuwbouwopdrachten van de Koninklijke Marine en andere militaire- en overheidsdiensten. Ook deed na de oorlog het aluminium zijn intrede voor de scheepsbouw. Navraag leert, dat Joop Verhoef (eigenlijk heette hij Joost Verhoef) bij de Vlijt heeft gewerkt en in 1941 een kleine scheepswerf startte om Aluminium boten te gaan bouwen. In 1943 was Joop (Joost) betrokken bij de oprichting van de WVA

Eind 1949 werd er door 7 werven een samenwerking tot stand gebracht onder de Naam "**FEADSHIP**" (**secretariaat en architectenbureau de Voogt**). Deelnemers zijn; Akerboom te Lisse; van Lent , bij de Kaag; Witse & Vis te Alkmaar; het Fort van de Vries Lentsch te Amsterdam (geen de Vries fam. relatie): firma gebroeders de Vries te Aalsmeer. . Deze Combi kreeg een enorme internationale invloed. Echter nu nog met de werven **van Lent** en **de Vries**.

Omstreeks 1950 diende zich de 2de generatie scheepsbouwers De Vries zich aan. In de jaren na 1950 hebben de werfgebouwen een grondige verbouwing ondergaan. De oude houten loodsen van de werf de Vlijt maakten plaats voor ruime stenen loodsen. Ook veranderde de structuur van het bedrijf.

In 1960 ontstond: **de Vries Scheepsbouw met de werven de Vlijt en Westeinder**

In 1972 werd **het 2de deel van de akker 'America'** gekocht van fa. Oud.

In september 2006 kreeg het bedrijf het predicaat KONINKLIJK en werd de bedrijfsnaam : **Koninklijke De Vries Scheepsbouw**.

100 jaar nadat **C.J.W (Han de Vries)** met zijn scheepswerf in Aalsmeer begon als telg van een houtzaag generatie uit Amsterdam!!!, dat begon in 1838 of eigenlijk al eerder bij de voorvaderen.

Nu in 2025 is de 4 generatie scheepsbouwers aan zet.

Bronnen; Internet documenten Scheepsbouwfamilie de Vries, Stichting Oud Aalsmeer en eigen zoekwerk en eigen foto's

De levende have(n)

Joke Duivestein (duif@verberk.net)

Ondanks de grauwe kleur van de winter, is het soms mogelijk om een ontmoeting te hebben met een tropische verrassing. Onlangs waren we even in de haven. Plots hoorden we een groepje luidruchtige vogels aankomen. De groep telde zo'n twintig exemplaren. Op het eerste gezicht dachten we aan de Halsbandparkieten, totdat we ze beter konden zien. Deze vogels maakten niet alleen een ander geluid dan 'halsbandjes', ze waren ook veel groter en forser. Ze lieten zich duidelijk zien, terwijl ze richting het clubhuis vlogen. Het was puur genieten! De bordeauxrode schoudervlek kon je niet missen. Dit waren dus geen Halsbandparkieten.

De vogels maakten goed duidelijk dat zij Grote Alexanderparkieten waren, een papegaaiachtige die genoemd is naar Alexander de Grote. Deze exoten komen van oorsprong uit een gebied van India tot Vietnam. Ooit werden de Grote Alexanderparkieten ingevoerd in West-Europa als kooivogels. En hoe gaat dat met mensen en kooivogels?

Juist! Natuurlijk lieten sommige onhandige figuren deze vogels ontsnappen. In Nederland zit de grootste populatie in Amsterdam. Sinds 2011 wonen ze daar.

Kijk maar eens in het Oosterpark. Daar slapen zo'n 600 vogels vanaf juni tot het einde van de winter gezellig iedere avond bij elkaar. In het broedseizoen slapen ze op het nest.

Maar ook in Haarlem is een, weliswaar kleine, groep te zien. In de rest van Nederland zie je deze mooie exoten zelden.

Eigenlijk moet ik zeggen invasieve exoot. Dat klinkt nogal negatief. Gelukkig is door onderzoek gebleken dat deze soort geen schade aanbrengt aan inheemse vogels. Er worden geen nesten ingenomen van bijvoorbeeld Boomklevers. Het aantal Boomklevers is daar juist gegroeid, nadat deze parkieten arriveerden.

Maar je vraagt je mogelijk af, waarom de vogels zo gehecht zijn aan steden.

Grote Halsbandparkieten eten in Nederland graag bloemen, zaden, knoppen, nectar, vruchten en wintervoer.

Juist mensen voeren lekkere pinda's, fruit en zaden. En ander bijkomend voordeel van de stad is dat deze opgewarmd is. Dat maakt het vogelleven iets gemakkelijker.

Voor vogels is de winterperiode een zware tijd.

Zeker voor Koolmezen, Pimpelmezen en Winterkoninkjes.

Deze kleine soorten houden zich 's nachts warm door hun borstspieren te laten trillen. Maar dat kost natuurlijk veel energie. Hierdoor verliezen ze soms 10 tot 20% van hun lichaamsgewicht in één nacht. Het is een hele klus om dat de volgende dag er weer aan te eten. In de winter is voedsel schaars. Daarom is het voer wat mensen aanbieden, een soms levensreddende uitkomst.

Nog onder de indruk van deze flitsende ontmoeting, liepen we verder de haven in. Net voorbij het clubhuis wachtte een andere verrassing. Klein maar fijn.

Tere bloempjes lieten zich zien op het koude gras. Madeliefjes zijn in 2023 verkozen tot onze nationale bloem. Dat hebben ze helemaal verdiend!

Mooi om te zien hoe de madeliefjes zich al weer opmaken voor een nieuw seizoen. Meestal bloeien ze vanaf eind februari.

Maar de laatste jaren bloeien ze eigenlijk het hele jaar. Strenge winters komen nog nauwelijks voor. De huidige winter valt niet zo in die lijn. Het is de winter met de meeste sneeuw in 15 jaar.

In het voorjaar vormen madeliefjes een prachtig bloementapijt op het gras. Er zijn veel namen in omloop voor dit maximaal vijftien centimeter hoge plantje.

Wat vind je van weidebloempje, koebloem, meizoentje, twaalf apostels, liefdebloempje en Mariabloem?

Vroeger was de naam waarschijnlijk maagdenlief. Men legde een verband tussen de

Maagd Maria en het maagdelijke plantje.

Het plantje heeft ook een geneeskrachtige werking. In de middeleeuwen gebruikte men de gedroogde bloempjes tegen reumatiek en nierziekten.

Het kruid helpt echter ook bij huidaandoeningen en als slijmoplossend middel.

Als je regelmatig kijkt naar dit kleine wondertje, dan zul je zien dat iedere avond de bloempjes gesloten worden. Dat gebeurt trouwens ook bij slecht weer.

Vandaag zie je er ... door Peter Verhelst

*Vandaag zie je er zo merkwaardig gaaf uit.
Die glimlach van je
alsof een parkiet over je gezicht klimt.*

*Voor het eerst in jaren beweegt het kogelgewricht weer, de kop
wentelt weer in de kom, de pezen van de lach
spannen zich weer op, terwijl je zegt: weet je nog,
we lagen op een rots over de inham uit te kijken en we wisten
dat het nooit mooier kon worden dan dit*

*en daarna keken we in de zon.
Schepen voeren voorbij, alsof ze een berg wilden verplaatsen.
Ik nam je gezicht vast zoals je handen rond de kop legt
van een hond en met je duimen de ooghoeken naar achteren
en het fluweel van de oren in glansrichting streelt.*

Ben je gelukkig nu?

*Op de rots krult de hond zich nog op, zijn poten
onder zijn lichaam gevouwen, de neus tegen zijn staart. Kijk
hoe hij trilt op de rots als de schaduw van een hijgend boompje.*

Zo'n zonde dat we nooit echt de tijd hebben genomen om ...

bootnamen

David Pianelli a/b "Blue Peter"

In de lente van 2015 kochten we met ons gezin onze eerste zeilboot, een Victoire-22. We gaven haar een flinke opknapbeurt en een nieuwe naam: 'Primavera'.

We maakten voornamelijk dagtochten op de Kagerplassen maar op een mooie Hemelvaartsdag zijn we met Primavera ook een nachtje aangemeerd bij WSV Aalsmeer. De kinderen groeiden echter hard en na enkele jaren werd het tijd om uit te kijken naar iets groters.

In Fort Kudelstaart lag een Sunhorse-25 te koop en deze zeilboot was precies wat we zochten. We kochten deze boot (met de naam Blue Peter) in de zomer van 2021 van Bart en Joyce.

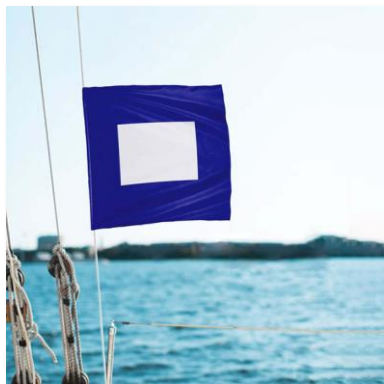
Aangezien boten meestal een vrouwelijke naam dragen (in ieder geval in Italië) vroegen we hen naar hun keuze voor de naam Blue Peter.

Joyce keek vroeger naar het BBC programma Blue Peter. Dit blijkt het langstlopende kinderprogramma ter wereld (sinds 1958!) en is vernoemd naar de "Blue Peter"-vlag, die wordt gehesen op schepen die klaar zijn om uit te varen.

De vlag symboliseert de show als een avontuurlijke ontdekkingsreis voor kinderen, die nieuwsgierigheid en onderzoek stimuleert.

Volgende keer zou het leuk zijn als Pamela van der Aa iets wil schrijven over de boot "Napo".

Uit de oude doos 5

Cor Platvoet (eigen foto's)

GEZELLIGHEID aan BOORD IN DE JAREN 1955-1970

NA HET ZEILEN KWAM DE HELE FAMILIEGROEP WEER BIJEEN

VERTIER IN EN OP HET WATER

OOK ALS HET SCHIP WAT GROTER WERD VIERDEN WE HET LEVEN MET ELKAAR

Adres:	Uiterweg 155, 1431 AD AALSMEER	info@wvaalsmeer.nl
Website:	www.wvaalsmeer.nl	
Bestuur:		
interim-voorzitter	Wim Davelaar	06 23904998 voorzitter@wvaalsmeer.nl
secretaris	Martin de Swaan	06 25047865 secretaris@wvaalsmeer.nl
interim-penningmeester	Ron Tros	06 46324099 penningmeester@wvaalsmeer.nl
Wedstrijdcommissaris	vacature	
Havencommissaris	Kees van der Sar	06 51487320 havencommissaris@wvaalsmeer.nl
Jeugdcommissaris	Reinier Hooijman	06 81861722 jeugdcommissaris@wvaalsmeer.nl
Bar & evenementen	vacature	
Webmasters:		
Herman van der Meyden, Robin Bleeker		webmaster@wvaalsmeer.nl
Havenmeester:	Bryan Lesage	06 55566624 havenmeester@wvaalsmeer.nl
werktijden winter	maandag, dinsdag, woensdag 08:30-17:30 de dinsdag en woensdag zijn flexibel. De actuele tijden en dagen staan in de vitrine van de havenmeester bij de ingang	
Barcommissie:		
Ingrid Meester		bar@wvaalsmeer.nl
Technische havencommissie:	Henk van Doorn, Dolf Versteegh, Ben Willems, Theo van Zuilen, Arnold Oor, André Thesing, Frans van Voorst, Helmut Muhr, Ivan Palmer, Rene Eijgenhuijsen, Kees van der Sar	
Jeugdcommissie:	Vacatures	jeugd@wvaalsmeer.nl
Lezingencommissie:	Con Struycken, Wim Davelaar	lezingen@wvaalsmeer.nl
Poelpraat:	Abe v.d. Werff, Wim Davelaar Herman v.d. Meyden	poelpraat@wvaalsmeer.nl
Vlootcommissie:	Irene Winkel, Tjalling Molenwijk, Rik Rolleman, Jorrit Sipkes, Bastiaan v.d. Wal, Robin Bleeker, Eddy Keijzers	vloot@wvaalsmeer.nl
Vertrouwenspersoon:	Anna Hoekstra	06 41191841 annahoekstra17@gmail.com

Uw inbreng voor de Poelpraat wordt zeer op prijs gesteld.

Kopij kunt u sturen naar poelpraat@wvaalsmeer.nl

Eventuele foto's bij uw stukje graag apart sturen, in zo hoog mogelijke resolutie.

Deadline voor het volgende nummer is vrijdagavond 9 januari 2026

Betrokken en deskundig!

Financiële dienstverlening is mensenwerk. We zetten ons met hart en ziel in om voor jou de beste verzekeringsoplossing te vinden. Je kunt bouwen op onze vakkennis en jarenlange ervaring.

Kennismaken

Analyseren
en adviseren

Verzekeren

Beheren

www.quintes.nl/aalsmeer

Port Betaald

WATERSPORT
VERENIGING
AALSMEER

Uiterweg 155, 1431 AD Aalsmeer

